

Vedr. håndhævelse af regler til sikring af luftkvaliteten

Der er vedtaget regler for at sikre luftkvaliteten (bl.a. BEK nr 810 af 28/06/2010 (Bekendtgørelse om offentliggørelse af bygningsreglementet 2010 (BR10) afsnit 8.5.3.1 stk. 3), BEK nr 1432 af 11/12/2007 (Bekendtgørelse om regulering af luftforurening fra brændeovne og brændekedler samt visse andre faste anlæg til energiproduktion) og BEK nr 1326 af 21/12/2011 § 11 (Bekendtgørelse om vurdering og styring af luftkvaliteten)), men deres overholdelse sikres ikke!

Hvad får den lovgivende myndighed til at tro, at selvjustits og snakke over hækkene netop på dette ene område sikrer overholdelse af reglerne, når det eksempelvis ikke er gældende for fartgrænserne og kriminalitet? Lad ikke svaret være naivitet, ligegyldighed, arbejdssky økonomisk kassetænkning og/eller påstanden, om at de skam håndhæves effektivt af kommunerne (som Statsforvaltningen fejlagtigt og naivt tror). De førstnævnte forklaringer klæder ingen myndighed og sidstnævnte er usand.

Det bør være myndighedernes opgave til kontrol og håndhævelse af reglerne at etablere virksomme metoder og procedurer, som af indlysende årsager ikke skal baseres på almindelige borgers indgriben/rapportering eller afhænge af direkte kontakt mellem naboer og/eller genboer til husstande, der bryder reglerne.

Proceduren i kommunerne er sådan, at det i praksis tilfalder den almindelige borger at føre kontrollen og bære bevisbyrden ved eventuelle regelbrud (*for at mindske antallet af klager?*). Vi skal (endda op til flere gange) kontakte husstande, som ikke fyrer korrekt, udsættes for deres vrede, referere tilbage til kommunen og efterfølgende vha. video dokumentere røgudledningen.

Kommunernes metoder til afsløring af ukorrekt fyring med kraftig lokal luftforurening til følge er voldsomt ineffektive. Skorstensfejerens regelmæssige besøg virker ikke, sod-og-askeundersøgelser afslører ikke ukorrekt fyring (dette ved jeg fra et konkret eksempel, hvor den ukorrekte fyring efter godkendelse af sod og aske efterfølgende blev bevist vha. videodokumentation), og røg kan kun videodokumenteres i de lyse timer, hvor røgudledningen er mindst. Endvidere er det et meget stort arbejde i mit tilfælde at skulle videoovervåge 4-6 husstande over længere tid.

Der er et stærkt behov for aktiv og effektiv indgriben her og nu. Brændeovnsbrugere skal undervises i brugen af brændeovne, oplyses om reglerne for røgudledning og efterfølgende af myndighederne afkræves korrekt fyring.

Jeg vil bede jer forholde jer til virkelighedens verden og det utilstrækkelige i myndighedernes praktiske tiltag mod lokal forurening fra brændeovne. Det nytter ikke at henvise mig til min kommune. Den tilgang har jeg naturligvis prøvet. Hvis det havde båret tilstrækkelig frugt, ville jeg ikke have skrevet til jer.

Med venlig hilsen

Birgitte Laursen